

سید حمزه درواری، رئیس کانون انجمن صنفی کارفرمایان استان مازندران:

تأمین اجتماعی، به شرایط کارفرمایان بدهکار بیشتر توجه کند

رئیس کانون انجمن صنفی کارفرمایان مازندران با بیان اینکه سازمان تأمین اجتماعی دارای مطالبات سنگینی از نهاد دولت است که دولت‌های مختلف آن را نپرداخته‌اند و انباشت شده و به دولت فعلی ارث رسیده، معتقد است در شرایط فعلی که دولت توان بازپرداخت یکجای این بدهی را به دلیل مشکلات مالی و بودجه‌ای ندارد، سازمان تأمین اجتماعی نباید فشار بر کارفرمایان بدهکار را تشدید کند چرا که کارفرمایان نیز از تبعات تحریم‌ها و برخی تصمیمات اقتصادی اشتباه گذشته، بسیار آسیب دیده‌اند و توان تحمل فشار مضاعف را ندارند. وی همچنین بازنگری در برخی دستورالعمل‌ها و آیین‌نامه‌های گذشته برای به حداقل رساندن امکان برداشت‌های متفاوت و گاه سلیقه‌ای از آنها را پیشنهاد می‌دهد. مشروح گفت‌وگوی ما با مهندس سید حمزه درواری را در ادامه می‌خوانید.

که وضعیت فعلی بسیاری از کارفرمایان محصول سیاست‌های غلط دولتی‌های گذشته است که موجب شده کارفرمایان و صنایع به سبب تورم و افزایش قیمت ارز دچار ورشکستگی شده یا اینکه متحمل خسارت‌های سنگین شوند و یا اینکه به دلیل تحریم‌های ناخواسته قهراً و جبراً نتوانند در حد و اندازه ظرفیت‌های خود تولید کرده یا در بازار جهانی حضور یابند. سازمان تأمین اجتماعی که کارفرمایان را شریک خود می‌داند باید توجه داشته باشد

کوله‌باری از تجربه و ظرفیت‌های مدیریتی دارد که بسیار موثر بوده است.

■ سازمان تأمین اجتماعی سه بخش بیمه‌ای، درمانی و اقتصادی دارد. به عقیده شما، انسجام و یکپارچگی این بخش‌ها تا چه اندازه برای اثربخشی خدمات آن لازم و ضروری است؟

گمان من این است که به استثنای بخش اقتصادی که باید فارغ از دغدغه‌های مدیریتی بخش درمان و بیمه و صرفاً باید در اختیار افراد باسواد و مجرب در امر تجارت باشد، دو بخش دیگر باید کاملاً با هم هماهنگ و مرتبط باشند.

■ همانطور که می‌دانید، سازمان تأمین اجتماعی برای انجام وظایف قانونی خود در قبال نیروهای مولد، نیازمند تجهیز منابع است. بخشی از منابع مورد نیاز سازمان، مطالبات معوقه‌ای است که از کارفرمایان دارد و عدم پرداخت این مطالبات مشکلاتی برای سازمان ایجاد کرده است. چه راهکارهایی برای بازپرداخت مطالبات معوق سازمان از سوی کارفرمایان پیشنهاد می‌کنید؟

در حال حاضر عمده‌ترین بدهکار به سازمان تأمین اجتماعی، نهاد دولت است که بدهی انباشته‌ای از گذشته تاکنون به این سازمان دارد. گاهی به نظر می‌رسد چون سازمان تأمین اجتماعی، به سبب مشکلات مالی و بودجه‌ای دولت، امکان وصول مطالبات خود از نهاد دولت را ندارد بنابراین به ناچار بیشترین فشار را به بخش کارفرمایان خصوصی وارد می‌کند. در شرایطی

■ به نظر شما سازمان تأمین اجتماعی به عنوان یک سازمان بیمه‌گر اجتماعی با توجه به وظایف و مأموریت‌هایی که برعهده دارد، چگونه می‌تواند به بهبود فضای کسب‌وکار در عین حمایت موثر از نیروهای کار کمک کند؟

به نظر من اگر سازمان تأمین اجتماعی در قامت یک سازمان بیمه‌گر، تمام تلاش و همت خود را فقط و فقط به ارائه پوشش مناسب و کافی در جهت تأمین هزینه‌های درمان و ارائه خدماتی شایسته و مناسب به نیروهای مولد و نهایتاً پرداخت مستمري درخور شأن و نیازهای آنان در ایام بازنشستگی معطوف کند، به خودی خود اقدام موثر و مفیدی در جهت بالندگی جامعه کارگری و بهبود شرایط و فضای کسب و کار کرده است که ایجاد نشاط و تقویت امید نیروی کار را به دنبال دارد و برآیند آن در فضای کسب‌وکار بروز خواهد کرد. بنابراین نقش سازمان تأمین اجتماعی به عنوان حامی اصلی نیروی کار در تأمین آتیه آنان بسیار مهم و حیاتی است و لازم است با برنامه‌ریزی مناسب و بهره‌مندی از توان کارشناسی و مدیریتی موجود، به وظایف اصلی خود در این مورد عمل کند.

■ کارفرمایان استان مازندران از منظر یکی از شرکای اجتماعی سازمان تأمین اجتماعی، وضعیت کنونی این سازمان را چگونه ارزیابی می‌کنند؟

با روی کار آمدن دولت یازدهم، وضعیت تأمین اجتماعی و مدیریت آن در سطح استان مازندران نیز همانند مدیریت کلان این سازمان بهبود یافت و سازمان به ریل اصلی فعالیت‌های خود بازگشت. در این دوره شاهد رویکرد علمی و کارشناسی در سطح سازمان هستیم و سازمان توانسته است به بسیاری از مشکلات خود فائق آید. اما ما به عنوان یکی از شرکای اجتماعی و نماینده کارفرمایان استان گلایه‌مند هستیم که کمتر از ظرفیت کانون کارفرمایان استفاده می‌شود و معتقدیم چالش‌های سازمانی باید در سطح کلان و نه فقط در سطح استان بررسی شود. به نظر می‌رسد اینکه سازمان تأمین اجتماعی رقیبی در حوزه خدمات خود ندارد، سبب شده تا حدی روحیه و نیاز به تغییر و ابداع و نوآوری در این سازمان تقلیل یابد. ثانیاً چالش دیگر سازمان از قبل این بوده که تاکنون نتوانسته فعالیت‌های بازرگانی و تجاری مطلوب در خصوص منابع مالی مأخوذه از کارفرمایان و کارگران داشته باشد. به این معنا که شستا موتور محرکه و تأمین‌کننده مالی سازمان است که شرکت‌های این مجموعه باید در اختیار مدیرانی قرار گیرد که دارای تحصیلات و تجربیات مطلوب باشند تا همانند سایر کشورهای پیشرفته که صندوق‌های مشابه تأمین اجتماعی دارند و توفیق داشته‌اند، منابع مالی دریافتی را با فعل و انفعالات تجاری به چند برابر تبدیل کنند. اما در ایران حتی گاه شاهد از بین رفتن اصل منابع بودیم که این رویه در دولت گذشته شدت گرفت. بنابراین به گمان من راهکار اساسی اولاً ایجاد فضای رقابتی و ثانیاً بهره‌مندی از مدیریتی کارآمد در شستا است.

■ به تغییرات رویه سازمان تأمین اجتماعی در دوره جدید اشاره کردید. عملکرد تأمین اجتماعی استان در این دوره چه تغییراتی کرده است؟ عملکرد اداره کل تأمین اجتماعی استان مازندران در دوره اخیر از نظر ما قابل قبول است، چون مدیرکل استان، نیرویی از درون سازمان بوده و تا امروز که در سمت مدیریتی قرار گرفته،

با روی کار آمدن دولت یازدهم، وضعیت تأمین اجتماعی و مدیریت آن در سطح استان مازندران نیز همانند مدیریت کل سازمان بهبود یافت و سازمان به ریل اصلی فعالیت‌های خود بازگشت. در این دوره شاهد رویکرد علمی و کارشناسی در سطح سازمان هستیم و سازمان توانسته به بسیاری از مشکلات خود فائق آید